

Parasha 51 Torah

Femte Mosebok/Deuteronomy/Dvarim (ord)

[Kapittel 29](#)

[Kapittel 30](#)

[Kapittel 31](#)

Parasha 51 Haftarah

Jesaia

[Kapittel 61](#)

[Kapittel 62](#)

[Kapittel 63](#)

Parasha 51 Brit Chadashah

[Romerne Kapittel 10](#)

[Hebreerne Kapittel 12 og 13](#)

Kapittel 29

¹⁰ I dag står dere alle for YHVH deres Elåhims ansikt, overhodene deres, stammene deres, de eldste og oppsynsmennene deres, hver mann i Israel, ¹¹ deres barn og deres koner, også den fremmede som er midt iblant deg i leiren, både den som hogger ved for deg og den som henter vann til deg, ¹² så du kan gå inn i en pakt med YHVH din Elåhim, og under en ed, dette som YHVH din Elåhim slutter med deg i dag, ¹³ for i dag å stadfeste at du er et folk for Ham selv, så Han selv kan være Elåhim for deg, som Han har lovt deg og som Han har sverget for dine fedre, Avraham, Jitzchak og Ja'akåv.

¹⁴ Det er ikke bare med dere jeg slutter denne pakten og avlegger denne eden, ¹⁵ men med dem som står her med oss i dag for YHVH vår Elåhims ansikt, og med dem som ikke er her sammen med oss i dag, ¹⁶ for dere vet at vi bodde i landet Mitsrajim, at vi dro gjennom de folkeslagene som dere dro gjennom, ¹⁷ og dere så de avskyelige tingene og avgudene de hadde hos seg, av tre og stein og sølv og gull. ¹⁸ Derfor skal det ikke være noen blant dere, mann eller kvinne, slekt eller stamme, som i dag vender sitt hjerte bort fra å være med YHVH vår Elåhim, til å gå bort og tjene folkeslagenes guder, og det skal ikke skal være noen rot som bærer bitre vekster eller malurt blant dere. ¹⁹ For det må ikke skje når noen hører ordene i denne eden, at han velsigner seg selv i sitt hjerte og sier: «Jeg skal ha fred, selv om jeg følger mitt hjertes hardhet». Da vil både det vannrike og det tørre land gå til grunne.

²⁰ YHVH er ikke villig til å tilgi ham. Nei, da skal YHVHs vrede og Hans nidkjærhet ose mot denne mannen, og hver eneste forbannelse som er skrevet i denne boken, skal hvile over

ham. YHVH skal utslette navnet hans under himmelen. ²¹ YHVH skal skille ham ut fra alle Israels stammer, til å rammes av det onde, etter alle de forbannelsene i den pakten som er skrevet i denne Tårahen,

²² så den kommende slekt av deres barn som vokser opp etter dere, og utlendingen som kommer fra et land langt borte, skal se hvordan dette landet blir rammet og hvilke sykdommer YHVH har lagt på det, og si: ²³ «Hele landet er forbrent med svovel og salt. Det er ikke tilsådd, og ingenting spirer. Ikke noen vekster gror fram, som da Sedåm og Amårah, Adma og Tsevåjim ble ødelagt, de byene YHVH ødela i sin vrede og harme.» ²⁴ Alle folkeslagene skal si: «Hvorfor har YHVH gjort slik med dette landet? Hva skal denne brennende og veldige vreden tjene til?» ²⁵ Da skal svaret være: «Fordi de har forlatt pakten med YHVH, deres fedres Elåhim, den som Han sluttet med dem da Han førte dem ut av landet Mitsrajim. ²⁶ For de gikk av sted og tjente andre guder og tilba dem, guder som de ikke kjente, og som Han ikke hadde gitt dem. ²⁷ Da ble YHVHs vrede opptent mot dette landet, så Han førte over det hver eneste forbannelse som er skrevet i denne boken.

²⁸ YHVH rykket dem opp med roten fra deres land, i vrede og harme og stor forbitrelse, og kastet dem inn i et annet land, slik det er på denne dag.»

²⁹ De skjulte ting tilhører YHVH vår Elåhim, men de som er åpenbart, tilhører oss og våre barn til evig tid, for at vi skal gjøre etter alle ordene i denne tårahen.

[Til toppen](#)

Kapittel 30

¹ Når alle disse ting kommer over deg, velsignelsen og forbannelsen som jeg har lagt foran deg, og du tar det til hjerte blant alle de folkeslagene som YHVH din Elåhim driver deg bort til, ² og du vender om til YHVH din Elåhim og lyder Hans røst, i alt det jeg befaler deg i dag, du og dine barn, av hele ditt hjerte og av hele din sjel, ³ da skal YHVH din Elåhim gjøre ende på fangenskapet ditt og vise deg barmhjertighet. Han skal igjen samle deg fra alle de folkene som YHVH din Elåhim har spredt deg til. ⁴ Om noen av dine er drevet ut til himmelens ytterste grense, skal YHVH din Elåhim samle deg derfra, og hente deg derfra.

⁵ Så skal YHVH din Elåhim føre deg tilbake til det landet som dine fedre tok i eie, og du skal ta det i eie. Han skal gjøre vel mot deg og gjøre deg enda mer tallrik enn dine fedre. ⁶ YHVH din Elåhim skal omskjære ditt hjerte og dine etterkommeres hjerte, så du elsker YHVH din Elåhim av hele ditt hjerte og av hele din sjel, for at du skal få leve. ⁷ YHVH din Elåhim skal legge alle disse forbannelsene på dine fiender og på dem som hater deg og forfølger deg. ⁸ Du skal igjen lyde YHVHs røst og gjøre etter alle Hans mitzvåt, som jeg befaler deg i dag. ⁹ YHVH din Elåhim skal gi deg overflod i all din hånds gjerning, i din livsfrukt, i tilveksten til din buskap og i grøden av din jord. For YHVH skal igjen fryde seg over deg, så Han gir deg det gode, slik Han gledet seg over dine fedre,

¹⁰ så sant du lyder YHVH din Elåhims røst, så du holder Hans mitzvåt og Hans lover, som er skrevet i denne tårahen, og så sant du vender om til YHVH din Elåhim av hele ditt hjerte og av hele din sjel. ¹¹ For dette budet som jeg befaler deg i dag, er ikke for underfullt for deg,

og det er ikke langt borte. ¹² Det er ikke oppe i himmelen, så du skulle si: «Hvem skal fare opp til himmelen for oss og hente det ned til oss, så vi kan høre det og gjøre etter det?»

¹³ Det er heller ikke på den andre siden av havet, så du skulle si: «Hvem skal fare over havet for oss og hente det til oss, så vi kan høre det og gjøre etter det?» ¹⁴ Men ordet er deg helt nær, i din munn og i ditt hjerte, så du kan gjøre etter det.

⁴ ¹⁵ Se, i dag har jeg satt foran deg livet og det gode, og døden og det onde, ¹⁶ idet jeg i dag befaler deg å elske YHVH din Elåhim, å vandre på Hans veier og å holde Hans mitzvåt, Hans lover og Hans dommer, for at du skal leve og bli tallrik. YHVH din Elåhim skal velsigne deg i det landet du kommer inn i, for å ta det i eie. ¹⁷ Men hvis ditt hjerte vender seg bort og du ikke vil høre og du blir drevet til å tilbe andre guder og tjene dem, ¹⁸ da forkynner jeg dere i dag at dere sannelig skal gå fortapt. Da skal dere ikke få flere dager i det landet som du drar over Jarden for å komme inn i og ta i eie.

¹⁹ Jeg kaller i dag himmelen og jorden til vitner mot dere: Jeg har satt foran deg livet og døden, velsignelsen og forbannelsen. Velg derfor livet, for at både du og dine etterkommere skal få leve. ²⁰ Da vil du også elske YHVH din Elåhim, lyde Hans røst og klynge deg til Ham, for Han er ditt liv og en fylde av dager. Du skal få bo i det landet som YHVH sverget for dine fedre, Avraham, Jitzchak og Ja'akåv, at Han ville gi dem.

[Til toppen](#)

Kapittel 31

¹ Da gikk Måshe fram og talte disse ord til hele Israel. ² Han sa til dem: Jeg er hundre og tjue år gammel i dag. Jeg klarer ikke lenger å gå ut og komme inn. YHVH har også sagt til meg: «Du skal ikke dra over denne Jardenelven.» ³ YHVH din Elåhim går selv over foran deg. Han skal ødelegge disse folkeslagene rett framfor deg, og du skal drive dem bort. J'håshoa skal selv gå over foran deg, slik som YHVH har sagt. ⁴ YHVH skal gjøre med dem som Han gjorde med Sichån og Og, emårittenes konger, og landet deres, da Han ødela dem. ⁵ YHVH skal overgi dem rett framfor dere, så dere kan gjøre med dem etter alle budene jeg har befalt dere. ⁶ Vær sterke og modige, frykt ikke og vær ikke skrekkslagne for dem! For YHVH din Elåhim er selv den som går med deg. Han skal ikke slippe deg og ikke forlate deg.

⁵ ⁷ Så kalte Måshe på J'håshoa og sa til ham i hele Israels påsyn: «Vær sterk og modig, for du skal gå med dette folket inn i landet som YHVH har sverget for deres fedre at Han ville gi dem, og du skal la dem få arve det. ⁸ YHVH, Han er den som går foran deg. Han skal være med deg. Han skal ikke slippe deg og ikke forlate deg. Frykt ikke og bli ikke forferdet.»

⁹ Så skrev Måshe ned denne loven og overga den til prestene, Levis sønner, dem som bar YHVHs paktsark, og til alle de eldste i Israel. ¹⁰ Måshe befalte dem og sa: Ved slutten av hvert syvende år, på den fastsatte tiden i ettergivelsesåret, under løvhyttefesten, ¹¹ når hele Israel kommer for å vise seg for YHVH din Elåhims ansikt på det stedet Han utvelger, da skal du lese opp denne loven framfor hele Israel mens de hører på. ¹² Du skal kalle sammen folket, menn og kvinner og barn, og den fremmede som er innenfor portene dine, for at de

kan høre og for at de kan lære å frykte YHVH deres Elåhim og ta seg i vare så de holder alle ordene i denne loven, ¹³ og for at deres barn, som ikke har kjent den, også kan høre og lære å frykte YHVH deres Elåhim alle dagene dere får leve i det landet som dere nå drar over Jarden for å ta i eie.

⁶¹⁴ Så sa YHVH til Måshe: «Se, din dødsdag nærmer seg. Kall på J'håshoa og still dere fram i Åpenbaringsteltet, så Jeg kan innsette ham.» Så gikk Måshe og J'håshoa og stilte seg fram i Åpenbaringsteltet. ¹⁵ Da viste YHVH seg ved teltet i en skystøtte, og skystøtten sto over døren til åpenbaringsteltet. ¹⁶ YHVH sa til Måshe: «Se, du skal gå til hvile hos dine fedre. Da skal dette folket stå opp og drive hor med de fremmede gudene i det landet de kommer inn i. De skal forlate Meg og bryte Min pakt som Jeg har sluttet med dem. ¹⁷ På den dagen skal Min vrede bli opptent mot dem, og Jeg skal forlate dem og skjule Mitt ansikt for dem, og de skal bli fortært. Mye ondt og mange trengsler skal ramme dem, så de skal si på den dagen: «Er det ikke fordi min Elåhim ikke er midt iblant meg at dette onde har rammet meg?» ¹⁸ Jeg skal sannelig skjule Mitt ansikt på den dagen på grunn av alt det onde de har gjort ved å vende seg til andre guder.

¹⁹ Derfor skal du nå skrive ned denne sangen for dere, og lære den til Israels barn. Legg den i munnen på dem, for at denne sangen kan være et vitnesbyrd for Meg mot Israels barn.

⁷²⁰ Når Jeg har ført dem inn i det landet Jeg tilsverget deres fedre, landet som flyter med melk og honning, og de har spist og mett seg og blitt fete, da skal de vende seg til andre guder og tjene dem. De skal forakte Meg og bryte Min pakt. ²¹ Når mye ondt og mange trengsler har rammet dem, skal det skje at denne sangen skal lyde som et vitnesbyrd mot dem. For i munnen på deres etterkommere skal Jeg ikke være glemt, for Jeg kjenner den tilbøyelighet som de følger allerede i dag, selv før Jeg har ført dem inn i landet Jeg tilsverget dem.» ²² Derfor skrev Måshe ned denne sangen samme dag, og lærte den til Israels barn.

²³ Så innsatte Han J'håshoa, Nons sønn, og sa: «Vær sterk og modig! For du skal føre Israels barn inn i det landet Jeg tilsverget dem, og Jeg skal være med deg.»

²⁴ Da Måshe hadde fullført arbeidet med å skrive ordene i denne loven i en bok, da alle var skrevet ned, ²⁵ skjedde det at Måshe befalte levittene som bar YHVHs paktsark, og sa: ²⁶ Ta denne Lovboken og legg den ved siden av YHVH deres Elåhims paktsark, så den kan være der som et vitne mot deg. ²⁷ For jeg kjenner til hvor opprørsk og stivnakket du er. Hvis dere i dag, mens jeg ennå er levende iblant dere, har vært opprørske mot YHVH, hvor mye mer vil dere ikke da være det etter min død? **Maftir** ²⁸ Kall sammen hos meg alle de eldste i stammene deres, og oppsynsmennene deres, så jeg kan tale disse ordene mens de hører, og kalle himmelen og jorden til vitne mot dem. ²⁹ For jeg vet at etter min død kommer dere til å bli helt fordervet, og dere vil vike av fra den veien jeg har befalt dere å gå. Og det onde skal ramme dere i de siste dager, for dere vil gjøre det som er ondt i YHVHs øyne, så dere egger Ham til vrede ved deres hendes gjerninger.

³⁰ Så framsa Måshe ordene i denne sangen mens hele Israels forsamling hørte på, helt til alle ordene var framsagt:

Jesaja

Kapittel 61

¹⁰ Jeg vil glede meg stort i YHVH, min sjel skal fryde seg i min Elåhim. For Han har kledd meg i frelsens kledning, i rettferdighetens kappe har Han hyllet meg, slik brudgommen pryder sitt hode, som presten, slik bruden smykker seg med sine juveler. ¹¹ Slik jorden lar sine spirer skyte fram, som hagen lar sine vekster spire, slik lar Adånaj YHVHs rettferdighet og lovprisning spire fram foran alle folkeslagene.

Kapittel 62

¹ For Tzijaans skyld vil Jeg ikke tie, for Jeroshalajims skyld vil Jeg ikke være stille, før hennes rettferdighet går fram som en stråleglans og hennes frelse som en brennende fakkell.

² Hedningefolkene skal se din rettferdighet og alle konger din herlighet. Du skal kalles med et nytt navn, som YHVHs munn skal nevne. ³ Du skal også være en herlig krone i YHVHs hånd, og en kongelig hodepynt i din Elåhims hånd. ⁴ Du skal ikke mer kalles «Den forlatte», og ditt land skal ikke kalles «Ødemark». Men du skal bli kalt «Mitt velbehag», og ditt land «Kone». For YHVH har velbehag i deg, og ditt land skal bli tatt til ekte. ⁵ For som en ung mann tar en jomfru til ekte, slik skal dine sønner ta deg til ekte. Som en brudgom gleder seg over sin brud, slik skal din Elåhim glede seg over deg.

⁶ På dine murer, du Jeroshalajim, setter Jeg vektere, de skal aldri være stille, verken om dagen eller om natten. Dere som minner YHVH, unn dere ingen ro! ⁷ Gi heller ikke Ham ro før Han gjenreiser Jeroshalajim og gjør den til en lovprisning på jorden. ⁸ YHVH har sverget ved sin høyre hånd og ved sin sterke arm: Sannelig, Jeg skal aldri mer gi ditt korn som mat til dine fiender. Den fremmedes barn skal aldri drikke din most, den du har hatt strev med. ⁹ Men de som har høstet det, skal også spise det og prise YHVH. De som har plukket dem, skal også drikke den i forgårdene til Min helligdom.

¹⁰ Dra gjennom, dra gjennom portene! Rydd vei for folket! Bygg opp, bygg opp hovedveien! Rens bort steinene, reis banneret for folkene! ¹¹ Se, YHVH lar det høres til jordens ende: Si til Tzijaans datter: Se, din frelse kommer. Se, Hans lønn er med Ham, Hans verk er foran Hans ansikt. ¹² De skal kalle dem Det hellige folket, YHVHs Forløste. Du skal kalles Den Ettertraktede, Staden som ikke er forlatt.

Kapittel 63

¹ Hvem er denne som kommer fra Edåm, i blodrøde klær fra Baz'rah, Han som er så herlig i sin drakt, som luter i sin store kraft? «Det er Jeg, Jeg som taler i rettferdighet, som er mektig til å frelse.»

² Hvorfor er Din klesdrakt så rød og Dine klær lik hans som trår i vinpressen?

³ «Jeg har tråkket vinpressen, Jeg alene, av folkene var det ikke én mann med Meg. For Jeg har tråkket på dem i Min vrede og trampet dem ned i Min harme. Deres blod sprutet på

Mine klær, og hele Min drakt ble tilsølt. ⁴ For hevners dag er i Mitt hjerte, året er kommet for Mine forløste. ⁵ Jeg så Meg omkring, men det var ingen til å hjelpe, Jeg undret Meg over at det ikke var noen som kunne støtte. Derfor kom Min egen arm med frelse på Mine vegne. Min egen harme støttet Meg. ⁶ Jeg har tråkket ned folkene i Min vrede, gjort dem drukne i Min harme og latt deres blod renne ned på jorden.»

⁷ Jeg vil forkynne YHVHs miskunnhet og YHVHs pris for alt det YHVH har gjort for oss, og den mangfoldige godheten mot Israels hus, som Han har vist dem i sin barmhjertighet, etter sin rike miskunn. ⁸ For Han sa: «Sannelig, de er Mitt folk, barn som ikke svikter.» Slik ble Han Frelseren for dem. ⁹ Midt i all deres trengsel var det ingen trengsel, for Hans Åsyns Engel frelste dem. I sin kjærlighet og sin medlidenhet forløste Han dem. Han løftet dem opp og bar dem alle dager fra den første tid.

[Til toppen](#)

Romerne

Kapittel 10

¹ Brødre, mitt hjertes ønske og min bønn til Elåhim for Israel er at de må bli frelst. ² For jeg kan bevitne at de har nidkjærhet for Elåhim, men ikke med erkjennelse. ³ Fordi de er uvitende om Elåhims rettferdighet og søker å opprette sin egen rettferdighet, har de ikke underordnet seg Elåhims rettferdighet. ⁴ For Mashijach er lovens ende til rettferdighet for hver den som tror. ⁵ For Måshe skriver om den rettferdighet som er av loven: «Det mennesket som gjør disse ting, skal leve ved dem ^{3. Mos. 18:5}.» ⁶ Men rettferdigheten av troen taler på denne måten: Si ikke i ditt hjerte:

Hvem skal stige opp til Himmelen? – det vil si for å hente haMashijach ned – ⁷ eller: Hvem skal fare ned i avgrunnen? – det vil si for å hente haMashijach opp fra de døde. ⁸ Men hva sier den? Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte ^{5. Mos. 30:11-14} – det er troens ord som vi forkynner:

⁹ For dersom du bekjenner Herren Jeshoa med din munn og tror i ditt hjerte at Elåhim har oppreist Ham fra de døde, skal du bli frelst. ¹⁰ For med hjertet tror en til rettferdighet, og med munnen bekjenner en til frelse ^{Jesaia 28:16}. ¹¹ Skriften sier jo: Hver den som tror på Ham, skal ikke bli gjort til skamme. ¹² For det er ingen forskjell på jøde og arameer, for YHVH er den samme Herre over alle, Han er rik nok for alle som kaller på Ham. ¹³ For hver den som påkaller YHVHs navn, skal bli frelst ^{Joel 3:5}.

¹⁴ Hvordan kan de da påkalle Ham som de ikke er kommet til tro på? Og hvordan kan de tro på Ham som de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre uten at det er noen som forkynner? ¹⁵ Og hvordan kan de forkynne hvis de ikke blir utsendt? Som det står skrevet: Hvor deres føtter er vakre som forkynner fredens evangelium, som forkynner evangeliet om de gode nyheter!

¹⁶ Men ikke alle var lydige mot evangeliet. For Jesha'yaho sier: «Adån, hvem trodde det budskapet han hørte av oss?» ¹⁷ Så kommer da troen av det en hører og det en hører kommer ved Elåhims Ord.

¹⁸ Men jeg sier: Har de ikke hørt? Jo, sannelig: Deres røst har gått ut til hele jorden og deres ord til verdens ender.

[Til toppen](#)

Hebreerne

Kapittel 12

¹⁴ Jag etter fred med alle mennesker, og etter hellighet; uten den skal ingen se YHVH. ¹⁵ Vær på vakt så ikke noen kommer bort fra Elåhims nåde, for at ikke noen bitterhetens rot skal vokse opp og gjøre skade ^{5.Mos. 29:17}, så mange blir smittet av den

Kapittel 13

⁵ La deres ferd være uten pengekjærhet! Vær fornøyd med det dere har! For Han har selv sagt: «Jeg skal aldri forlate deg og aldri svikte deg.» ⁶ Derfor kan vi frimodig si: «YHVH er min hjelper. Jeg skal ikke frykte. Hva kan et menneske gjøre meg?» ⁷ Husk på deres veiledere, dem som har talt Elåhims Ord til dere. Følg etter deres tro og legg merke til utgangen av deres ferd! ⁸ Jeshoa HaMahijach er i går og i dag den samme, ja, til evig tid.

[Til toppen](#)